

เทศกาล

ห้วยป่าดงเมือง

วันที่ 26 มี.ค. - 30 เม.ย. 64
ณ ลานวัฒนธรรมเทศบาลนาอ้อ
พิธีเปิด 26 มี.ค. 64

ไซบ้านนาอ้อ

“ไซ” เป็นเครื่องมือดักสัตว์น้ำ โดยมากดักปลาในกลุ่มปลาเล็กปลาน้อย ใช้งานในแหล่งน้ำไม่ลึก มักเป็นแหล่งน้ำไหลและเป็นการเปิดช่องระบายน้ำเข้าออกตามบึงนาคันนา ไซมีหลายรูปทรง มีทั้งทรงไซปากแตร ไซท่อ ไซปลากระดี่ ไซกบ เป็นต้น ทั้งนี้การตั้งชื่อไซนั้นตั้งจากวัตถุประสงค์ที่จะไซ

ชาวบ้านนาอ้อนิยมจักรสานไซ เพื่อเพื่อนำไปดักปลาประกอบอาหาร ทั้งยังเป็นสิ่งของที่ชาวบ้านจักรสานเพื่อนำไปขายสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง

อ้างอิงจาก <https://www.tnews.co.th/variety/534362>

"Sai" is a tool for trapping aquatic animals, mostly trapping fish. It can be used in water sources not too deep, often on flowing water source. There are many shapes. There are both horns, trumpets, scythe, fish, kradee, frogs and so on.

Farmer of Na Or Niyom use San Sai device in order to trap fish for cooking. It is also an item that the villagers weave to sell to generate another income.

กุ้งแม่น้ำเลย

ตำบลนาอ้อมมีแม่น้ำเลยไหลผ่าน ทำให้มีกุ้งในแม่น้ำเลยเป็นจำนวนมากและที่พบเจอจะเป็นกุ้งฝอย โดยจะเป็นกุ้งที่มีขนาดไม่เล็กมากและมีขาขนาดเล็กและเรียวยาว กุ้งฝอยน้ำจืดชนิดที่พบมากที่สุดชนิด (Macrobrachium lanchesteri) เป็นชนิดที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย ทั้งเพื่อการบริโภคและเพื่อใช้เป็นอาหารเลี้ยงปลาไม่ว่าจะเป็นปลาเศรษฐกิจหรือปลาสวยงาม จึงมีการเพาะเลี้ยงกันเป็นสัตว์เศรษฐกิจ ชาวบ้านนาอ้อมนิยมไปดักจับกุ้งและนำไปประกอบอาหารการกิน

อ้างอิงจาก <https://www.nnr.nstda.or.th/website/index.php>

Na Or district has a river that flows through it bringing a large number of prawns in the river. It is a shrimp that is not very small and has small and slender legs. The most common type of freshwater shrimp is the species. (Macrobrachium lanchesteri). Both for consumption and for use as food for fish farming, whether it is economic or ornamental fish. Therefore, it is cultured as an economic animal. Villagers in Ban Na Or prefer to trap shrimps and use them to cook and eat.

ข้องบ้านนาอ้อ

ข้องเป็นภาชนะสานด้วยไม้ไผ่สำหรับใส่ปลา รูปร่างคล้ายตะกร้าปากแคบอย่างคอกหม้อดิน ก้นสี่เหลี่ยมจัตุรัส มักสานงานไม้ไผ่เป็นฝาปิด มีขนาดต่าง ๆ โดยทั่วไปเรียกทั้ง "ข้อง" และ "ตะข้อง" แต่ในบางท้องถิ่นเรียกว่า "หมวง" หรือ "หมอง"

ข้องโดยทั่วไปมีขนาดเท่ากับหม้อดินหุงข้าว สานด้วยตอกไม้ไผ่เหมือนกับสานตะกร้า ต่อกอให้ยาวขึ้นโดยให้ส่วนคอคอดเล็กน้อยและผายส่วนปากให้กว้าง ส่วนฝาปิดสานเป็นงาเหมือนกับงาลอย เพื่อใส่ปลาถ่ายแต่ปลากระโดดออกไม่ได้ เพราะงาจะปิดกั้นไว้ ทำสายหิ้วโดยใช้เชือกตรึงไว้ตั้งแต่ก้นข้องจนถึงปากข้อง เหลือปลายเชือกให้เป็นสายยาวพอสมควร เพื่อให้สะดวกในการสะพายติดตัวไปหาปลา มักเรียกว่า "ข้องพาย" (ข้องสะพาย)

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน "ข้อง" ถือเป็นเครื่องจักสานที่ชาวบ้านในชุมชนตำบลนาอ้อ ใช้เป็นเครื่องมือในการออกไปหาปลา เนื่องจากมีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์คือแม่น้ำเลย

ประกอบการอ้างอิงจาก esanpedia.oar.ubu.ac.th

It is a bamboo weaving container for holding fish. Shaped like a basket with a narrow mouth like the neck of a clay pot and a square bottom. Bamboo works are often made into various sizes, commonly referred to as "kong" and "ta kong", but in some localities it is called "muang" or "cloud".

Weaved with bamboo pegs like basket weaving continued to lengthen with a neck with a little isthmus. Easy to put the fish in but the fish can't jump out.

From the past to the present, "kong" is considered a basketry used by the villagers in Naor sub-district community. It is used as a tool for going out and looking for fish, as it has an abundant water source - the river.

คนทอดแห

“ชุมชนบ้านนาอ้อ” เป็นชุมชนเก่าแก่ที่อุดมไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ มีวิถีชีวิต ประเพณี และเต็มไปด้วยบ้านเรือนสมัยโบราณที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน อีกทั้งยังมีภาษาถิ่นเป็นภาษาพูดที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เรียกว่า “ ภาษาไทเลย ”

สำหรับความเป็นมาของชุมชนแห่งนี้ เดิมทีคนนาอ้อเป็นชนเผ่าไทลื้ออพยพมาจากเวียงจันทน์และหลวงพระบาง แล้วมาตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณใกล้แม่น้ำเลยเป็นชุมชนบ้านนาอ้อแห่งนี้ ดำรงวิถีชีวิตด้วยการทำนา เพาะปลูก และหาปลาตามวิถีไทเลยสืบมาจนถึงปัจจุบัน

ชาวชุมชนนาอ้อยุคก่อนนั้น จะใช้เครื่องมือในการทำมาหากินจากวัสดุใกล้ตัว เช่น เครื่องจักสานจากไม้ไผ่ หวาย ที่สามารถสาน ถัก ทอ เป็นรูปร่างต่างๆ ได้ง่าย มีน้ำหนักเบา อุปกรณ์บางชิ้นที่ต้องการความคงทนถาวรก็ทำจากไม้เนื้อแข็ง ด้วยการถาก ขุดเป็นหลุม เป็นท่อน เช่น ครก สาก คราด ไถ ต้าม มีด/พร้า ขวาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการสานด้วยด้ายเหนียวทำเป็นเครื่องดักสัตว์ และจับสัตว์น้ำ

การจับปลาด้วยการทอดแหถือเป็นวิถีชีวิตที่สืบทอดกันมายาวนานของชาวบ้านในชุมชนนาอ้อ ซึ่ง แห คือ เครื่องมือจับปลาชนิดหนึ่ง ที่ถักเป็นตาข่าย ใช้ทอด(เหวียง) ให้แผ่เป็นวงลงในน้ำ แล้วต้องดึงขึ้นมาจากน้ำ ให้ขอบ

ชายแหรวปลาเข้ามาในเภา (ขอบถุงตาข่ายแห) เพื่อให้ได้ปลาเป็นจำนวนมาก และนำมาประกอบอาหารในการยังชีพ หรือเพื่อการค้าขายประกอบอาชีพของคนในชุมชน

อ้างอิงจาก www.isangate.com, oer.learn.in.th

"Ban Na Or Community" is an old community that is rich in important cultural heritage, lifestyle, traditions and full of ancient houses with a long history. There is also a dialect that is a unique spoken language called "Thai Loei".

For the history of this community The Na Or people were originally from the Tai Lue tribe. immigrated from Vientiane and Luang Prabang Then came to settle in the area near the river, it is this Ban Na Or community. Lives a way of life by farming, cultivating, and fishing according to the Thai way of life since the present.

The people of the Na Or community before that Will use tools to make a living from nearby materials, such as wickerwork from bamboo, rattan that can be weaved, weaved, weaved into various shapes easily, lightweight, and some equipment that requires permanent durability is made of hardwood by cutting Holes are pieces such as mortars, pestles, harrows, plows, handles of knives/machetes, axes, etc. In addition, they are also weaved with sticky thread to make animal traps and catch fish

Fishing by casting a net is a way of life that has been passed down for a long time by the villagers in Na Or community. The net is a type of fishing tool. knitted into a net Use to fry (swing) to spread in a circle into the water. then have to be pulled out of the water Let the edge of the man pull the fish into the cauldron. (The edge of the net bag) to get a lot of fish. and used to prepare food for sustenance or for trade and occupation of people in the community

ช้างศาลเจ้าปู่คำแดง

ช้างศาลเจ้าปู่คำแดง คือ สัตว์โบราณที่จำลองไว้ ณ ศาลเจ้าปู่คำแดงจึงเป็นความเชื่อของชาวบ้านนาอ้อ ว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความอุดมสมบูรณ์ ชาวบ้านจึงเคารพบูชาเพื่อนำมาซึ่งความเป็นสิริมงคลของหมู่บ้าน

The elephant of San Chao Pu Kham Daeng is an ancient animal modeled at Chao Pu Kham Daeng, therefore the belief of Na Or villagers. as a symbol of fertility The villagers worshiped to bring the prosperity of the village.

นกระยางนาอ้อ

นกยาง หรือ นกระยาง (อังกฤษ: Heron, Bittern, Egret) เป็นนกวงศ์หนึ่ง ที่อยู่ในอันดับนกระทุง (Pelecaniformes) ใช้ชื่อวงศ์ว่า Ardeidae

ลักษณะโดยรวม คือ เป็นนกน้ำที่มีทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีคอและขายาว มักพบเดินท่องน้ำหากินหรือยืนนิ่งบนกอหญ้าหรือพืชน้ำ คอยใช้ปากแหลมยาวจับสัตว์น้ำเล็ก ๆ หรือแมลงบนพื้นเป็นอาหาร ขณะบินจะพับหัวและคอแนบลำตัว เหยียดขาไปข้างหลัง ทำรังรวมกันอยู่เป็นกลุ่มใหญ่บนต้นไม้ ใช้กิ่งไม้สานกันอย่างหยาบๆ พบทั้งหมด 61 ชนิดทั่วโลก พบในประเทศไทย 20 ชนิด หากินในเวลากลางวัน

และด้วยวิถีชีวิตของชาวบ้านในชุมชนที่ประกอบอาชีพด้านการเพาะปลูก ทำนา ทำเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ประกอบกับบริเวณรอบๆชุมชนมีทุ่งนาและแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์เป็นบริเวณกว้าง เป็นแหล่งอาหารที่ดีของเหล่าบรรดานกกระยาง และนกน้ำชนิดอื่นๆ หลากหลายสายพันธุ์ จึงได้พากันมาอยู่อาศัยและหาอาหารกันเป็น

จำนวนมาก จนเป็นภาพจำของชาวบ้านในตำบลนาอ้อในช่วงฤดูทำนาและเก็บเกี่ยวของทุกๆปี.

Egret or Egret (English: Heron, Bittern, Egret) is a family of birds. in the pelican rank (Pelecaniformes) used the family name Ardeidae.

Overall characteristics are small, medium and large waterfowl with long necks and legs. They are often found wandering through the water for a meal or standing still on the grass or aquatic plants. It uses its long, pointed beak to feed on small aquatic creatures or ground insects. While flying, the head and neck will be folded against the body. stretch your legs backwards They build their nests together in large groups on the trees. The branches are roughly woven together. Found a total of 61 species around the world. Found in Thailand, 20 species are tricky during the daytime.

and with the way of life of the villagers in the community who are mainly engaged in cultivation, farming, and agriculture In addition, the area around the community has rice fields and abundant water sources in a wide area. It is a good source of food for those pelicans. and many other species of waterfowl Therefore, they have come to live and find food in large numbers. until it is a memory of the villagers in Na O Sub-district during the farming and harvesting season every year

ปลาอีตุน้ำเลย

ปลาอีตุ (เป็นภาษาถิ่นสำหรับภาคอีสาน) หรือที่เรียกกันว่า ปลาเกา หรือปลากาดำ

เป็นปลาน้ำจืดชนิดหนึ่ง อยู่ในวงศ์ปลาตะเพียนมีรูปร่างป้อม แต่หลังป่องออก ครีบหลังสูง ไม่มีก้านครีบแข็ง มีหนวดค่อนข้างยาว 2 คู่และมีติ่งเล็ก ๆ เป็นชายครุยอยู่รอบบริเวณริมฝีปาก เกล็ดเล็กมีสีแดงแซม อยู่ในแต่ละเกล็ด ครีบหางเว้าลึก ลำตัวสีดำหรือสีน้ำตาลเข้ม อันเป็นที่มาของชื่อ ในปลารายอ่อนบริเวณโคนหางมีจุดดำเด่น เมื่อโตขึ้นมาจะจางหาย

ปลาอีตุมักหากินตามพื้นท้องน้ำ โดยการแหะเล็มตะไคร่หรือสาหร่าย พบในแม่น้ำขนาดใหญ่และแหล่งน้ำนิ่งต่าง ๆ

ปลาอีตุน้ำเลย จะพบเห็นที่แม่น้ำเลยซึ่งชาวบ้านจะไปดัก
จับเพื่อนำมาประกอบอาหาร ซึ่งจะมีรสชาติอร่อย มีเอกลักษณ์
เฉพาะตัว

Pla Eetu (a dialect for the Northeastern region) or known
as Plaka or Black Carrot.

It is a kind of freshwater fish. It is in the carp family, has
a fort shape. But the back is bloated, the dorsal fin is
high, there is no hard fin stem. It has 2 pairs of rather
long antennae and a small lobe that forms a fringe
around the lips. Small scales have a red tinge in each
scale. The caudal fin is deeply concave. The body is black
or dark brown. which is the origin of the name In
juvenile fish at the base of the tail there is a prominent
black spot. When it grows up, it will fade.

Etu fish often seek for food on the bottom of the water.
by grazing on moss or algae It is found in large rivers
and various calm water bodies.

Fish will be seen at the Loei river where villagers go to
trap flirts for cooking which will taste delicious unique

ปูภูเขา (ปูหิน) แม่น้ำเลย

ชื่อไทย: ปูเจ้าพ่อหลวง (จังหวัดเลยเรียกว่า ปูหิน)

ชื่อวิทยาศาสตร์: *Indochinamon bhumibol* (Naiyanetr, 2001)

ถิ่นอาศัย: ชอนตัวอยู่ใต้ก้อนหิน บริเวณลำห้วยในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย อุดร และขอนแก่น

ขนาด: ความกว้างของกระดอง 31-87 มม.

ข้อมูลทั่วไป: พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทาน พระบรมราชานุญาตอัญเชิญพระปรมาภิไธย นาม ปูเจ้าพ่อหลวง เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2543 ตามประสงค์ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ทำหนังสือทูลขอฯ เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ และเพื่อเป็นเกียรติแด่วงการอนุกรมวิธานทางด้านปูของไทยและของโลกสืบไป

ปัจจุบันปูเจ้าพ่อหลวงอาศัยอยู่ลำธาร ที่ค่อนข้างสะอาดในป่าตามใต้ก้อนหินหรือซอตรงตามรากไม้ลำธารสาขาของแม่น้ำเลย โดยเฉพาะในเขตป่าภูหลวงถือได้ว่าเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยที่สำคัญของปูชนิดนี้

ปูเจ้าพ่อหลวงถือว่าเป็นปูที่มีรสชาติอร่อยที่สุดของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้แหล่งแม่น้ำเลย และเป็นที่ยิยมของชาวบ้านตำบลนาอ้อมาอย่างยาวนาน โดยในหน้าหนาวที่ปูมีการสะสมไขมัน ชาวบ้านในตำบลนาอ้อจะนำกระดุกไก่อ

ไปล่อปูให้ออกมาจากใต้ก้อนหินหรือจากรู และจะนำมาประกอบเป็นอาหารตาม
วิถีของท้องถิ่นในตำบลนาอ้อ และในจังหวัดเลย

Thai name: Chao Pho Luang Crab (Loei Province is called Pu Hin)

Scientific name: Indochinamon bhumibol (Naiyanetr, 2001).

Habitat: Hiding under a rock around the creek in Loei, Nong Khai, Udon
and Khon Kaen provinces

Size: Carapace width 31-87 mm.

General information: His Majesty King Bhumibol Adulyadej has granted
royal permission to invite the royal name Pu Chao Pho Luang on January
5, 2000 according to the wishes of Chulalongkorn University request
letter To honor His Majesty on the auspicious occasion of the 6th Cycle
Birthday Anniversary and to honor the taxonomy of crabs of Thailand
and the world.

Currently, Chao Pho Luang crab lives in a stream. relatively clean in
the forest under rocks or digging holes in the roots of the streams and
river branches Especially in the Phu Luang forest area, it is regarded as
an important habitat of this type of crab.

Chao Pho Luang Crab is considered the most delicious crab among
the villagers who live near the river source. and has been popular with
the villagers of Na O Subdistrict for a long time In the winter when crabs
have fat accumulation. The villagers of Na O Sub-district use chicken
bones to lure crabs out from under the rock or from the holes. and will
be used to prepare food according to the local way of life in Na O Sub-
district and in Loei.

ม้าศาลเจ้าปู่คำแดง

สมัยโบราณนำสัตว์มาเลี้ยงเพื่อใช้เป็นอาหาร หรือเพื่อช่วยในการทำงาน ม้าก็เป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่ได้นำมาเพื่อเป็นพาหนะในการใช้งาน เช่น ใช้ม้าขับขี เดินทางทั้งในระยะทางใกล้ ๆ และระยะทางไกลๆ เพื่อการค้าขายและการเดินทางไปมาหาสู่กันจากเมืองหนึ่งไปยังเมืองหนึ่งหนทางที่ไปนั้นอาจต้องข้ามภูเขา ผ่านป่า ข้ามลำห้วย ลำธาร การใช้ม้าเป็นพาหนะขับขีและขนส่งภาระจะสะดวกและรวดเร็วกว่าการเดินเท้าและแบกหามสัมภาระโดยใช้แรงคนเนื่องจากม้าเป็นสัตว์รวดเร็วปราดเปรียวจึงนิยมใช้ม้าเป็นพาหนะขับขี

ม้าศาลเจ้าปู่คำแดงเป็นสัตว์จำลองตั้งอยู่ประจำ ณ ศาล
เจ้าปู่คำแดง ชาวบ้านนาอ้อมมีความเชื่อว่าเป็นสัตว์มงคลจึงเคารพบูชา
และนำเป็นสัตว์จำลองประกอบไว้ ณ ศาลเจ้าปู่คำแดง

In ancient times, animals were raised to use as food. or to help with work A horse is a type of animal that is used as a means of transportation, such as riding a horse, traveling both short distances and long distances for trade and traveling from city to city. One way to get there may be crossing mountains, through forests, crossing creeks and streams. It is more convenient and faster to use a horse as a means of driving and carrying goods than walking and carrying a load by human force. Because horses are fast and agile animals, horses are preferred. as a driving vehicle

Chao Pu Kham Daeng's horse is a replica of the horse that is regularly located at Shrine of the Grandfather Kham Daeng. Na Or villagers believed that it was an auspicious animal and therefore worshiped. and brought as a model animal to accompany it at the Grandfather Kham Daeng Shrine

ลูกค่างแว่นถิ่นเหนือ

ลูกค่างแว่นถิ่นเหนือ อายุเพียงไม่กี่เดือน ขนตามลำตัวจะเป็นสีทองทั้งหมด เมื่อโตมากขึ้นขนตามลำตัวจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีเทาเข้ม

ปัจจุบันที่วัดถ้ำผาปู ต.นาอ้อ อ.เมือง จ.เลย ได้พบค่างแว่นถิ่นเหนือฝูงสุดท้ายของจังหวัดเลย ได้อาศัยอยู่รวมกันภายในวัด จำนวนกว่า 80-100 ตัว เพยงสีสนสวยงาม ทั้งนี้สืบค้นเคยกับคน นักท่องเที่ยวสามารถยื่นผลไม้ให้อาหารค่างได้

ค่างแว่นถิ่นเหนือถือเป็นสัตว์ป่าหายากที่ยังหลงเหลืออยู่ภายในพื้นที่ป่าของวัดถ้ำผาปู ซึ่งนักท่องเที่ยวจะนำเอาผลไม้ต่างๆ เช่น กล้วย มะละกอ มะปราง มาให้อาหารฝูงค่างเหล่านี้ ทั้งยังพบแม่ค่างแว่นหลายตัวที่กำลังเลี้ยงลูกอ่อนที่สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว ถือเป็นจุดเด่นที่ดึงดูดทั้งคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวที่สำคัญประจำตำบลนาอ้อ

Northern langur only a few months old The hair on the body is all golden. As it grows, the hair on the body will gradually turn dark gray

At present, at Tham Pha Pu Temple, Na O Subdistrict, Mueang District, Loei Province, the last group of langurs in the northern region of Loei Province has been found. have lived together in the temple, more than 80-100 of them, revealing beautiful colors Both habits are familiar to people. Visitors can offer fruit to feed the lemurs.

The northern spectacled langur is considered a rare wildlife that remains in the forest area of Wat Tham Pha Pu. The tourists will bring fruits such as bananas, papaya, papaya to feed these lemurs. There are also many spectacled langurs raising their young that impress tourists. It is a highlight that attracts both locals and important tourists in Na O Subdistrict.

ภาพประกอบ Prasit Chansareekorn @prasitphoto

วัวศาลเจ้าปู่คำแดง

ชุมชนนาอ้อเป็นชุมชนหนึ่งที่ผู้คนนิยมเลี้ยงวัว ซึ่งสมัยก่อนเลี้ยงวัวเพื่อนำเป็นพาหนะในการเดินทางและบรรทุกสิ่งของ โดยทั่วไปแล้วจะเป็นวัวไทยโดยมีลักษณะขนสั้นเกรียนทั้งตัว ขนมีสีน้ำตาล สีดำ สีเทา สีที่พบเห็นบ่อย คือ สีน้ำตาลอ่อน และสีน้ำตาลเข้ม ขนใต้ท้องและซอกขามักมีสีจางกว่าส่วนอื่นของร่างกาย วัวจะมีนิสัยขี้ตกใจแต่ถ้าได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีจะเชื่องมาก

ชาวบ้านนาอ้อมีความเชื่อว่า วัวเป็นสัตว์มงคลชนิดหนึ่งที่มีความฉลาดและขยัน จึงนำไปเป็นสัตว์จำลองประกอบ ณ ศาลเจ้าปู่คำแดง เพื่อเคารพสักการะตามความเชื่อ

The Na-or community is one of the most popular cow-raising communities. In the past, cattle were raised as a vehicle for traveling and carrying things. Generally, it is a Thai cow with short, stubby hair all over the body. The fur is brown, black, gray. The most common colors are light brown and dark brown. The hair under the abdomen and between the legs is often lighter in color than the rest of the body. Cows tend to be timid, but if well fed they are very docile.

Na Or villagers believe that The cow is a kind of auspicious animal that is intelligent and diligent. Therefore, it is used as a simulation animal at the Grandfather Kham Daeng Shrine. to pay homage to the faith

อ้างอิงจาก<https://pantip.com/topic/37141276>

หอระฆังวัดศรีชมชื่น

วัดศรีชมชื่น ตั้งวัดเมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๖ อยู่ที่ หมู่ 7 บ้าน
น ำ อ ้อ ต ำ บ ล น ำ อ ้อ
โดยชาวบ้านช่วยกันสร้างวัดขึ้นเรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่าวัดน้อยบ้าน
ม่วง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๙
ใน วัด ศรี ชม ชื่น มี ห อ ระ ฆั ง รู ป ท ร ง ส ว ย ง ำ ม
หอระฆังวัดศรีชมชื่นลักษณะเป็นอิฐปูนผสมไม้
รูปทรงหกเหลี่ยมมีคันทวยรูปพญานาคประดับทั้งหกอัน มีหน้าต่างมุม
โค้ง มุมล่าง 1 โค้ง มันทบน 3 โค้ง ช่อง 6 ช่อง ตามเหลี่ยม หลังคาเป็น
เกล็ดยกสองชั้น ยอดบนสุดปั้นปูนประดับด้วยฉัตรสามชั้น สันหลังคา
ปั้นรูปสัตว์คล้ายนกแต่มีหยักฟันปลาที่หลัง

Wat Si Chom Chuen was established in 1813 at Village No. 7, Ban Na O, Na Or Subdistrict.

The villagers helped to build a temple, also known as Wat Noi Ban Muang. Was granted Wisung Kham Sima on August 2, 1946. Wat Si Chom Chuen has a beautiful bell tower.

The bell tower of Wat Si Chom Chuen is made of brick and cement mixed with wood. Hexagonal shape with six serpent-shaped wands. There is a curved corner window, the lower corner is 1 arched, it has 3 arches, 6 compartments, according to the square, the roof has a double raised platform. The top of the stucco is decorated with three tiered tiers. The ridge of the roof is shaped like a bird but has serrated serrations on its back.

อ้างอิงรูปจากhttp://isan.tiewrussia.com/wat_srichomchuen/